

Духовний вимір медійного простору

Апостол Павло повчає: «... відкинувши неправду, кожний говорить своєму ближньому правду, бо ми є членами один одного».

Професія журналіста відповідальна і небезпечна, особливо, коли він пише чесно і правдиво. Історія християнства знає багато прикладів і фактів, як пророки, апостоли, проповідники слова страждали за правду. Журналіст, який пише правду, робить Божу справу. Він завжди перевірить інформацію, дослідить факти і якісно видасть корисний матеріал. Бо сказано у Святому Письмі: « Пізнайте правду, а правда вас вільними зробить». Журналіст, який своїм словом у людських серцях засиває добро, справедливість, духовні християнські цінності, вартий великої нагороди від Бога і людей.

На жаль, нині маємо багато прикладів протилежного характеру: провокаційні фейки, брехня, міжконфесійні чвари, війни, розпушта, дух неправедної наживи витісняють духовність, нищать людське життя. У засобах масової інформації читаємо і чуємо як Чин Похорону чи Церковні Таїнства називають «церемонією», схищення Благодатного вогню, який тисячоліттями запалюється в часі молитви, – «процедурою», а це ж чудесне з'явлення, яке віками вражає матері-

альний світ у Велику Суботу на гробі Господньому в Єрусалимі. В цьому віна ЗМІ, особливо, коли журналістика стає бізнесом та працює на замовлення фінансових магнатів, бажання яких творити інформаційний простір на свій смак, антиморального характеру.

Апостол Павло повчає: «відкинувши неправду, кожний говорить своєму ближньому правду, бо ми є членами один одного». Тим паче, що кожне слово журналіста промовляє до багатьох тисяч людей. А всі люди є нашими братами, тому маємо бути щирими і давати їм лише правдиву інформацію. Особливо про духовні цінності, на які сучасні ЗМІ мало звертають увагу, думаючи, що це справа державних інституцій чи служителів Церкви, забуваючи, що духовні цінності – це не тільки ті, що їх проголошує християнське вчення. Це культура загалом: література, мистецтво, етика, все, що належить до духовного життя людини, якому повинні підпорядковуватись всі тілесні і матеріальні потреби. А якщо робити все навпаки, то порушується основний Божий Закон про першість духу і другорядність матерії.

Нині людство далеко пішло

в науці і техніці, замінило працю людини роботами, комп'ютерами, електронікою, літальними апаратами, підкорюючи простори Космосу, винайшло атомну зброю, вмішалося в генетичну систему, і при цьому духовні цінності так збідніли, що матеріальне стало загрозою для самого життя людини. Згадаймо, які шедеври мистецтва, архітектури, музики, іконографії, малярства, інших духовних цінностей творила людина. При огляданні Собору Святого Петра в Римі чи Ватиканського або Флорентійського музеїв не одного бере за серце: хіба це людина створила?! Чому сьогодні це не під силу повторити? А тому, що бракує сили Духа! Тільки тоді, коли духовне візьме під контроль усе матеріальне, настане природний розвиток людства, людина ніколи не буде робити зла, не йтиме на компроміс зі своєю совістю, не порушуватиме закони правди, не переступить через власну гідність, а зрозуміє вагу слова і пошану до читача, слухача, глядача. В цьому і полягає покликання сучасного журналіста: свідчити правду, пам'ятаючи, що масмедіа мають не тільки цифровий, але й духовний вимір.

Бажаю всім слугам слова і пера Божого благословення та помочі у їх неоціненній та відповідальній праці. Щоб якомога глибшою духовною інформацією збагачувались наші медіапростори. Тоді менше буде зла, сліз і горя, а навколишній світ стане кращим, цікавішим та добрішим. А це під силу лише чесним, правдивим журналістам.

Зі святом Вас, колеги!

**Душпастир
журналістської
спільноти, член НСЖУ
о. Степан КАЩУК.**

СУРОГАТНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Нещодавній інформаційний показ багатьма телеканалами України і, зокрема, двічі ТСН і рідним 1-им Західним сучасного інкубатора – імпровізованої дитячої клініки Біо ТехСом в готелі «Венеція» у Києві, де п'ять десятків плачучих немовлят, як придбаний продукт, чекали свого покупця, сколихнув українську християнську спільноту.

«Пандемія коронавірусу проявила багато патологій у нашому сучасному суспільному житті. Одне з них – явище сурогатного материнства, тобто трактування людей як товару, який можна замовити, виготовити та продати, яке, на превеликий жаль, дозволяє чинне українське законодавство, – говориться у Зверненні католицьких єпископів до української влади. – Такої демонстрації зневаги людської особистості, її гідності – годі й уявити. Це проблема, на яку ми, як релігійні діячі вже неодноразово звертали увагу компетентних органів державної влади. Комерційне підгрунтя сурогатного материнства з моральної точки

зору заслуговує найжорстокішої оцінки, адже додається моральне зло купівлі-продажу функції тіла та самої особи новонародженої дитини. Жодні обставини та наслідки не можуть виправдати практику сурогатного материнства».

Ми солідаризуємось із закликом Уповноваженої Верховної Ради України з питань прав людини заборонити на законодавчому рівні міжнародну торгівлю дітьми в Україні та закликаємо сурогатне материнство заборонити у будь-якій формі (альтруїстичній та комерційній), а народженим діткам забезпечити належну опіку та можливість усиновлення в родині, – наголошується у Зверненні, – Також, вимагаємо від державної влади врешті звернути увагу на сімейну політику в Україні – створити відповідний орган державної влади, який би опікувався українськими родинними і давав про те, щоб українським матерям не доводилось торгувати своїм тілом і виношеними під серцем дитьми заради свого та своїх рідних виживання.

Узаконене т. зв. сурогатне материнство, яке і «материнством» не годиться називати, – додає настоятель Храму Пр.Богородиці-Володарки України отець **ЗІНОВІЙ ХОРКАВИЙ**, – засвідчує не тільки сучасні жахливі виклики- феномени, але, в своїй основі є моральним злом та приносить незліченні страждання та поневір'яння як народженій таким чином дитині, так і жінці, яка її народила, членам її сім'ї та їй, зрештою, і самим людям, які таким чином «заводять» (немов звіряток) дітей. Інформаційні сюжети телебачення, без жодних оціночних коментарів, свідчать про одне – Україна цілком скотилась до рівня третіх слаборозвинутих держав світу, як Гондурас. Як і рівень журналістики вимагає професіоналізму та патріотизму, принаймні любові до свого рідного. Європейський Парламент, ряд урядів світу однозначно засудили практику сурогатного материнства, яке грубо порушує міжнародне та європейське законодавство, крім нашого. Християнська Україна вважається одним із міжнародних центрів комерційного сурогатного материнства. Чи тут нема над чим працювати засобом масової комунікації, усім нам?

**Сьогодні вітчизняному телебаченню потрібні медіа-солдати.
Боюся, я своє вже відвоював**

Георгій Гонгадзе